

॥ श्री ॥

भुगतं व्यास्तवन.

अठ् वीसभो.

रथी छपावी प्रसिद्ध करनार,
नदीयाह निवासी नागर साठोहरा;
भाणुकलास लहलुभाध महेता.

श्रीजैन विद्याविजय प्रेमभां सा. वाडीवाल नायालावे
छात्र. ई श्रीरोडना पुल आगण—अमदाव ६.

सं. १६९६.

प्रत ५००

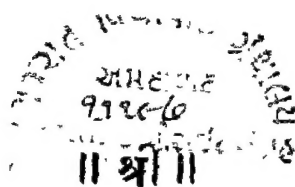
सने १६ ठ.

श्रावण शुद्धमस

आवृत्ति १.

भाडे अगस्ट.

म.प्र.त.

જુગતંબા સ્તવન.

— ❦ —

અંક વીસમો.

— ❦ —

ગણપતીની સ્તુતી.

દેહરો.

પ્રથમ પુણ્ય ગણપતીને, ઉમીયા સુત નમું પાય,
વિસમું સ્તવન અંબાતણું, રચવા મન ઉભરાય.
માટે યાચુ શુણનીહી, પ્રથમ પ્રણમું તમ નામ,
દુપા કરી હલે વસો, સુધરે સઉ મુજ કામ.

— ❦ —

સરસ્વતીની સ્તુતી.

ગીતી વૃત.

જય જય જય પ્રહારતનયા, સરસ્વતી નમું હું તમ પાય.
વીસમું સ્તવન અંબાતણું, રચવા કરજો મને તમે સહાય.

— ❦ —

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગૂજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૧૧૮-૭ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ગુણતિલકાસ્તવન

વિષય ૧૨૨૩૪ : ૭૧૭

મરુળી.

અલખેલીરે અંખે માત જોવાને. એ રાગ.

જય જય શ્રી અંખે માત આરાસુરવાળી,
 છો વીશ્વ વીશે વીક્ષાત ગળ્ગર ઘઢ વાળી.
 ગળ્ગર ઘઢમાં આઘ રથાનકને આરાસુર વસ્ત્યાં માયરે,
 ભડતો ઘણા આવે દરબારે, નમતા મા તમ પાય. આ.
 સાત્રકૃત સીંઘાસન ઉપર, સોળ ધરી શણગારે,
 ઘીરાળ્યાં અંખે અલખેલી, જાગતી જ્યોત અપાર. આ.
 જેના મનમાં ભાવ છે જેવો, તેવાં ઘો દરશનરે,
 આનંદ આપો તહેને મેયા, જેનું નીરમળ મન. આ.
 વીમળ વણીકને પ્રસન થયાં મા, ચારી તમારી ગાયરે,
 રીઝ સીઝને નવનીઝ આપી, રંકનો કરીઓ રાય. આ.
 આવણુ સંઘ નાગરનો આવે, વહ ચઉદશને દીનરે,
 તે દીવસે તમ સામે અંખા, નાગર કરે છે હવન. આ.
 દાંશન કરે સહિ પ્રેમ ધરીને, આનંદ અંગ ન માયરે,
 ચરણે નમી પછી ચાચરમાં જઈ, ગુણ મા તહારા ગાય. આ.
 આ માસે અંખા પુજવાને, સંઘને હોકારો થાયરે,
 નાગરને આઘણો સઘળા, અંખા પુજવા જાય. આ.
 નાગરો માની પુજા કરે ત્યારે, ભટજી ના રહે ડેહોરા માંદરે
 નાગર સંઘવી કુમકુમ અરચા કરે સર્વને ત્યાંય. આ.
 પુજા કરે મા પાસે જઈને, આઘ અનંદની રીતરે,
 ઇષ્ટ મેયા નાગરી માટે, રાખે નાગર પર પ્રીત. આ.

પુખ્ત કરી થાળ મા પાસે મેલી, શકાદય સહ ગાયરે,
 આરતી વખતે ઘંટ ઘણેરા, વાગે મંડપ માંહ. આ.
 અંખા સામે ગુલાલ અખરખ, ઉરાડે નાગર ત્યાંયરે,
 જય જય શબ્દ કરે સહ જનને, આનંદ અતીશે થાય. આ.
 વેદ મંત્રથી પુષ્પો અરખી, નમે સહ માને પાયરે;
 જય જય અંખા ઉચરતા સહ, નીજ ઉતારે જય. આ.
 પછી અંખાના ચાચર ચોકમાં, પ્રગટે ચાચર ત્યાંયરે;
 અંખે માના ભકતો સરવે, ચાચર ફરતાં ગાય. આ.
 ભવાઈ ભલેરી નાગર કરતા, નમી અંખાને પાયરે;
 અંખે મૈયા તે નીરખીને, ભકતોને કરતાં સહાય. આ.
 સંઘના લોક ગળખર કેટેશ્વરે, દરશન કરવા જાયરે;
 માની ઇછા હોય ત્યાં સુધી સહ સંઘ થકી તો રહેવાય. આ.
 છેલ્લે દીવસે પંચતીરથી કરી, નમતા માને પાયરે;
 સુલેન પાછીનો દેવી કહી પછી, નીજ ઉતારે જય. આ.
 નીકળે તે દી વીઢાયગીરીના, ગરખા નાગરો ગાયરે;
 દરસન વહેલા તેડજો અંખા, કહીને થાતા વીઢાય. આ.
 માણેકલાલ નડીયાદના વાસી. ગુણ મા ત્હારા ગાયરે;
 નાગર સાઠોઢરાને દરશન કરવા આવણે તેડજો માય. આ.

— ❦ —

રાગ ધનાશ્રી.

અંખા તુજ આધાર, મ્હારે છે અંખા તુજ આધાર;
 વેદ વંદની અંખાભવાની, નીત્ય નામ કહું હું ઉચ્ચાર. મા.

સુજ ધીન અન્ય શરણ નહી મ્હારે, જાણે છે જગદાધાર. મા.
 સુરીન્દ્ર સુનીન્દ્ર જોગીન્દ્રની જાયા, તુ સઉને સજનાર. મા.
 લક્ષ્મી કૃપે વસ્યાં જગતમાં, તમથી ચાલે સંસાર. મા.
 સુખ સંપત્તી તું આપવાવાળી, તું છે તારણ હાર. મા.
 સીદ્ધી સીદ્ધીને નવ નીદ્ધી આપી, ભક્તની લાજ વધાર. મા.
 બાંધ્ય ગ્રહાની લાજ રાખીને, આ ભવ પાર ઉતાર. મા.
 સુત વાત્સલ્યભાવ રાખી અંબા, કાર્ય તો મ્હારાં સુધાર. મા.
 મા વીના કોની પાસે હું માગુ, તે તું મનમાં વીચાર. મા.
 માટે તમ પાસે હું માગવા આંચો અરજ મ્હારી ઉર ધાર. મા.
 કલ્પવૃક્ષને શરણે હું આંચો, મા તું મનવાંછીત આપનાર. મા.
 સુજ કેતી સાસુ નવ જોશે, રાખો અરભક પર ખ્યાર. મા.
 ભક્તોને અભયવર દેઇને, ભયાં તહેં ધન ભંડાર. મા.
 સુજ અપરાધની માફી આપી, જગ જસ તું આપનાર. મા.
 અકળકળા અલખેલી તમારી, કોઇ ના પામ્યા પાર. મા.
 આ કળિયુગમાં સ્તુતી કરી શુભ, ગાઉ ત્હારા ત્રીપુરાર. મા.
 એવી વીમળ વાણી આપીને વસો, સુજ અંતર મોઝાર. મા.
 નાગર સાઠોદરા માણેકલાલની, અરજ તું અંબા સ્વીકાર. મા.
 નડીયાદવાસી ભક્ત તમારાને, દરશન તેડો તમ દવાર. મા.

(૧)

ગરબી.

નાગર સમસ્તના ઇંદ્રદેવ હાટકેશ્વરનો ગરબો.

રાગ યુતમ આંહનીનો.

નમ્ર હું શંભુ સુતને; સમરૂ સરસ્વતી માતનેરે;
વીમળ વાણી આપો, શીવ ગુણ ગાવા કાજ;
હેતે પ્રેમ ધરી શ્રીહાટકેશ્વર આરાધીએરે.

સાખી

ગાઇએ ગુણ મહાદેવના, જગ બહોર જગતાત;
વડનગરે ખીરાજતા, સાથે ઉમયા માત,
એવા હાટકેશ્વરના ગુણ ગાઓ નરનારીઓરે,
દેશે અમ્મરચઢને મોક્ષ સદા સુખદાય. હેતે પ્રેમ ધરી.

સાખી

ઇંદ્રદેવ નાગર તણ્યા, વીશ્વે જે વીક્ષાત;
આરાધો તમે હેતથી, રૂઢે થઈ રળીયાત.
રહેનાં દરશન કરવા આલો સહ ઉમંગથીરે,
નીરખો નમન કરીને રાજ્ય રાજેશ્વર રાય. હેતે પ્રેમ ધરી.

સાખી

કરૂણા કરી કૈલાસથી, અવની ઉપર ઇંશ;
વાસ વસ્યા વૃદ્ધનગરે, ખ્યાતી સરવે દીશ.
એવાં શંભુનાં દરશન કરો સદ્ભાવથીરે,
જેથી આનંદ આપે ઇંદ્રદેવ કરી સાદ્ય. હેતે પ્રેમ.

(૭)

સાખી

શોભે સનમુખ ગોખમાં, આદ્ય ભવાની માય;
સૃષ્ટી નીપાવી શક્તીએ, પારવતી ઉમયાય.
દેવી મંમાયાનાં દરશનથી હુખ બયછે રે,
આપે મનવાંછીત મુખ સઘળાં સાથે માય. - હેતે પ્રેમ.

સાખી

નામ ધરાવ્યાં સૃષ્ટીમાં, પ્રથમ પારવતી એક;
ઉમા શંકરી ચંડીકા, ગૌરી આદી અનેક.
એવાં આદ્યદેવીને અંતરમાં આરાધીએરે,
નીરખો નયન ભરી સઉ ભકતો સુધરે કાજ. હેતે પ્રેમ.

સાખી

શીવા સાંભવી અંબીકા, આદ્યશક્તી જે માત;
કપા કરી રક્ષણ કરો, ભક્ત તણાં દીન રાત.
માટે આદ્યભવાની નીરખો સરવે નેહથીરે,
જેથી પુર્વજનમનાં પ્રાયશ્ચિત દુર પળાય; હેતે પ્રેમ.

સાખી

જ્યોતી સ્વરૂપ તો માર છે, વરણુ તહેનાં નામ;
નામરની સ્થા કરે, વસી વડનગર મુકામ.
હાટકેશ્વરમાં મહાદેવ વાસ વસી સરવે સદ્યારે,
નામ ધરાવ્યાં વીધ વીધ કોઈના પામ્યા પાર. હેતે પ્રેમ.

(૮)

સાખી

મહંકાળ, સોમનાથને, રામેશ્વર, નાગનાથ;
મમલેશ્વર, કેઠારને, ધુમ્નેશ્વર વર્ધજનાથ;
કાશી વીશ્વેશ્વર, ને મલ્લીકારજુન, ભીમનાથ છેરે,
ત્રંબક, સાથે ત્યાં તો મહાદેવજી થયા ખાર. હેતે પ્રેમ.

સાખી

પુત્રે સઉ જળ ચઢને, અક્ષત ખીલવી સાથ;
શુભાલ કંકુ અખીલને, સીંદુર લેઇને હાથ.
ધુપ કરી નૈવેદ્ય ધરાવે શ્રી હાટકેશનેરે;
કપુર સાથે આરતી કરતા નાગર ત્યાંય. હેતે પ્રેમ.

સાખી

પ્રેમે કરી પુષ્પાંજળી, શુભ શીવ શક્તીના ગાય;
નય હાટકેશ્વર ખોલતા, શોભા કહી નવ બાય.
એવા હાટકેશ્વર મહાદેવજીને સરવે નમોરે,
દેશે રીઢી સીઢી સાથે મુખ સદાય. હેતે પ્રેમ.

સાખી

સંવત ઓગણી અગનાસીએ, વર્ધશાખ સુદ સોમવાર;
સુદી પુનમને દીને, ગરબો થયો તઠવાર.
માણેકલાલ લલ્લુભાઈ ગરબો કરી શુભ ગાયછેરે.
નાગર સાઠોઢરાનો નડીયાદ મધ્યે વાસ. હેતે પ્રેમ.

(૯)

સાખી

આ ગરબો હાટકેશનો, શીખે મુણે જે ગાય;
 નવનીલ મહાદેવ આપશે, આનંદ દેશે સદાય.
 ગરબો ગાયો મહેતો આનંદે હાટકેશનોરે,
 નાગર નરનારી સહ ગાજે ઉમંગ લેર.   હેતે પ્રેમ.

— ❀ ❀ ❀ —

ગરબી.

આઠવારની સ્વારીની.

રાગ ગુરૂ ગોવિંદના મહોનાનો.

આદીતે આનંદ મુજને થાયોરે,
 ગુણુ ગાવા અંખે માત ઉર ઉભરાયોરે;
 વસ્યાં આરાસુરની માંહ શક્તો સંગેરે,
 આવ્યાં ગુપ્તરઘઢથી માય અતી ઉમંગેરે.
 બેઠાં સીંઘડાસન સાક્ષાત જ્યોત્યો જળકેરે,
 કેટી અંદ્ર રવી સમ તેજ મુખડુ મળકેરે;
 ત્હારી ધીરતી શ્રી અંબાય જગતે જાણીરે;
 તને વેદ નેતી નેતી માય સાસ્ત્ર વખાણીરે.

માલીનીવૃતની સાખી

અકળીત છબી ત્હારી, વાઘની કીધી સ્વારી;
 પ્રબળ બળ વધારી, મહીશને નાંખ્યો મારી.

સોમે શ્રી અંબાય, સરણુ મુખદાતારે;
 આવે મુર સહ સાથે શીવ, વીરુ વીધાતારે.
 કરી હરશન તહારાં માત, સ્તુતી કરતારે;
 નમી ચરણે જુગદેવ્યાય, ધ્યાનજ ધરતારે.
 નારદ વીણા લેઈ ગાન, તહાં ગાએરે.
 માગે મનવાંછીત ઘો માય, કરીને સાહેરે;
 એવાં હીમગીરી મુતાય, આનંદ દેજેરે;
 ઉમયા પારવતી માત, રદય મુજ રહેજેરે.

સાખી

નંદીએ કરી સ્વારી, નીરખુ તુજ તેજ ભારી;
 ભક્તો જાય બલીહારી, કીરતી શુભ ગાય તહારી.
 મંગળે મંગળ કાર્ય, ભક્તનાં કરતાંરે;
 નીજ જનની રાખી લાજ, અરજ ઉર ધરતાંરે.
 મ્હારે તમ વીના જગતની માંહય. અન્ય નહી કોઇરે;
 મ્હારે સાચો તુજ આધાર, જનમી તને ભેધરે.
 હું તો માત સહોદર સર્વ, જણુ તુજનેરે;
 રાખી બાંધ્ય ગ્રહાની લાજ, હરશન તેડો મુજનેરે.
 કરી કદણા દ્રષ્ટી માત, કાર્ય સુધારેરે;
 આખી મનવાંછીત તમ માય, હેત વધારેરે;

સાખી

કરી સ્ત્રીન્હ સ્વારી, હાથ ત્રીશુળધારી;
 નાંખ્યાં ચુંડચુંડ મારી, વીંધમાં કીરતી તહારી.

યુધ બહુ બળવાંત, માયા તમારીરે;
 ઘટ ઘટ ને સરવે કામ, વીંધ વીંસ્તારીરે.
 તુજ અંકળ કળાને પાર, કોઇ ના પામ્યારે;
 સુર સરવ દંદ્રાદીક દેવ, ગુણ ગાઇ વીરામ્યારે.
 મને મુખ સંપત્તી મા સર્વ, આપો અંબારે;
 તેડો દરશન કરવા કાજ, ચાચર રમવારે.
 તમે કલ્પવૃક્ષ મંમાય, માગ્યાં આપોરે;
 ભક્તોને દો આનંદ, હુખ સહ કાપોરે.

સાખી

યુધે હસતી સ્વારી, કંગી ત્હોં માત મ્હારી;
 રૂપ કાળીકાધારી, દહીતને નાંખ્યા મારી.
 ગુરૂએ ગરૂડ પર આપ, લક્ષ્મી ખીરાભેરે;
 હિંદધીની તનયા માત, ગોષ્ઠે ગાભેરે.
 તમે અદ્વૈત્યંદની અરજ, ઉરમાં ધારીરે;
 અમુદ્રથી તાર્યા વ્હાણુ, ત્રીશુળ કર ધારીરે.
 તે ત્રીશુળ તમ અજાસીએ, મા ચળકેરે;
 શીખર પર સોના કળસ, તે બહુ ઝળકેરે.
 હું ભક્તને જસ દેનાર, જળતે બાણીરે;
 ત્હારા ગુણ ગાવાને માત, વીમળ દો વાણીરે.

સાખી

મહાલક્ષ્મી માત મ્હારી, ગરૂડે કરી સ્વારી;
 તેજ અંબાર જારી ભક્તનાં સાદકારી.

શુકરે સ્વારી હંસની મા ઠરતાંરે;
 બ્રહ્માણી છે ભરપુર, બળ બહુ ધરતાંરે.
 તમે વીમળને આપી રીઝ સીઝ, ચારી તમ માયરે;
 હસ્તી ઘોડા બુલે તેને ઘેર, રંકનો કર્યો રાયરે.
 એવાં અનેક ભક્તનાં કાર્ય, મા તહે કરીયાંરે;
 નીજ જનનાં દુખ કરી દુર, સંકટ હરીયાંરે.
 હુંતો નીત્ય નીત્ય નમું તમ પાય, મા અલખેલીરે;
 તુજ આચર ચોઠની માંદા, આનંદ એહેલીરે.

સાખી

બ્રહ્માણી રૂપધારી, હંસની કીધી સ્વારી;
 ભક્તનાં ભય હારી, જ્યોતો ઝળકે તમારી.
 મા શનીએ સરસ્વતી માત, મયુરની સ્વારીરે,
 નીરખતાં દુખ સઉ જાય, જાઉં બલીહારીરે;
 મા શરણે આવ્યાની સાદા, સેહેજે કરતાંરે.
 તેને રીઝ સીઝ આપી માય, દુખ સઉ હરતાંરે;
 આ જગમાં જનમી માત, તુજને ના જોધરે;
 તેનો એળે ગયો અવતાર. બેલી નહી કોધરે.
 જેને તહારો છે વીશ્વાસ, તહેનાં કાર્ય કરતાંરે;
 તહેને સફળે ફળોછો માત, આનંદ ભરતાંરે.

સાખી

સરસ્વતી સુખકારી, કીધી મોરે તહે સ્વારી;
 વાણી હીધી સુધારી, વીશ્વની માત ગહારી.

તુ છે ભક્ત તારણી માત, અભય સુખ દેતાંરે;
 અરભકની મા સંભાળ, નીત્ય નીત્ય લેતાંરે.
 આપો મનવાંચીત મંભાય, આનંદ પામુરે;
 મહારા દોષ ના જોશો માત, ચરણ શીશ નામુરે.
 માણેકલાલ તહારો દાસ, કરજોડી કેહેછે રે;
 નાગર સાઠોદરા ન્યાત, નડીયાદ રેહેછે રે.
 આ આઠવાર નરનાર, જે કોઇ ગાયોરે;
 તહેની અંખા પુરશે આશ, કરશે સાહ્યરે.

સા ખી

જય જય અંખાય, નીત્ય નમું તમ પાય;
 ભક્ત ગુણ તુજ ગાય, કરજો સહાય સાહ્ય.

ગરબી.

રાગ પીલુ ગીરધારીરે આંખ ન મારો તમારી—એ રાગ.

આલો જઈએરે દરશન કરવા ત્યાંય,
 જ્યાં ખીરાજે બહુચર માય,
 ત્યાં જઈનેરે બહુચર ચરણે નમીએ;
 માના આચર ચોકમાં રમીએ.

જુલ. માનાં પ્રેમથી દરશન કરીએરે,
 માનું ધ્યાન રૂઢ્યમાં ધરીએરે;
 નેનામૃતે આનંદ ભરીએરે,

જેના ગુણુલારે રૂપી મુની સડે ગાય. જ્યાં ખી.
 સીંબહાસનેરે બેઠાં મા અલબેલી,
 જ્યાં નીત્ય આનંદની એહેલી;
 મતબાલીરે બહુચર છે ખીરદાળી,
 છે ભક્ત તણી પ્રતીપાળી.

જીવ. માના ગોખની શોભા સારીરે,
 આંગી દીસે અતી તેજ ભારીરે;
 માએ કુકડે કરી છે સ્વારીરે,
 તે નીરખતાંરે આનંદ અંગ ના માય. જ્યાં ખી.
 માની જાગતીરે જ્યોત્યો બેઠ પાસ અળકે,
 માના મુગટમાં હીરલા ચળકે;
 સાડી જરકસીરે પેહેરી કસબી ફોર,
 ચરણાચોળીમાં કસબી ફોર;

જીવ. કુમકુમ આંદલો ભાળે ચળકેરે,
 દામણીએ મોતી અળકેરે;
 માને ભેડે કાને એરીંગ લળકેરે,
 માના ઉરપરરે મોતીહાર સોહાય. જ્યાં ખી.
 મોહનમાળારે ગુલ છડી ગુલબાર,
 મગમાળાને રતનમણી હાર;
 કંઠે ધરીયેરે પુલ્લ અંદાના હાર,
 બાઇ બુધને કેતકી અપાર;

શ્રુત. હાથે ચુડી બંગડીઓ સારીરે;
મોતી વાંકે ઝળકે બહુ ભારીરે,
કહાં સાંકળાં અતી સુખકારીરે;
પેહેરી બેઠારે આનંદે મંમાય. જ્યાં બી.

પાએ નેપુરરે ઝાંઝર ઝમઝમ ઝમકે,
અણુવટને બીછુવા ઠમકે;
કદલાં કાંબીરે ધુધરાનો ધમકાર,
માના લંગર ચળકે અપાર;

શ્રુત. એવા શણગાર સજી સુખદાયરે,
બીરજ્યાં શ્રી બહુચર માયરે;
કરે દરશન તહેનાં દુઃખ જાયરે,
માના ચાચરેરે, ગરબા સઉ જન જાય. જ્યાં બી.

ડેહેરા પાસેરે, બીરજ્યા નારસંગવીર;
વળી હલુમંત છે બળવીર,
પશ્ચિમ માણુએરે વરખડી વૃક્ષ સોહાય;
સુળ પ્રગટ થએલાં ત્યાંય,

શ્રુત. ત્યાં પુખ માની થાએરે;
આંગી દીસે અલોકીક ત્યાંયરે,
દરશન કરતાં દુઃખ સઉ જાયરે;
માન સરોવરેરે સઉ જન જઇને નાહ. જ્યાં બી.

વળી મહાદેવરે કેદારેશ્વર ત્યાંય,
માનું કુરુક્ષેત્ર તે કેહેવાય;
વાવ કુરુમાંરે સહ જન જઈને નાહ્ય,
તે છે સીદ્ધક્ષેત્ર મહીમાય;

જીલ. ત્યાંથી સનખનપુર સહ જાયરે,
આવી નમે બહુચરને પાયરે;
પંચ તીરથ પુરી ત્યાં થાયરે,
રમ માનીરે માગીને સહ જન જાય. જ્યાં બી.
માણેકલાલરે બહુચર દાસ તમારો,
મહારે ઓથને આશરો તહારો;
શહેર નડીયાદરે વાસ છે મૈયા મહારો,
ખાંહ્ય ગ્રહાની લાજ વધારો;

જીલ. તેથી દરશન મા મને દેજોરે,
મુજ પ્રણામ માની લેજોરે;
માણ મુજ અંતર વસી રહેજોરે,
મતખાલીરે બકતને કરજો સાહ્ય. જ્યાં બી

હાહરો.

વિસ સ્તવન મા તાહ્યરાં, કરીને લાશુ પાય;
એકવીસ રચવાની મતી, આપી કરજો સાહ્ય.

સમાપ્ત.

